

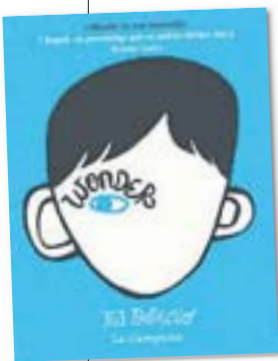
Herois atípics

Posa un August a la teva vida

'Wonder', de R.J. Palacio (La Campana)

L'octubre passat, l'editorial La Campana va publicar en català *Wonder*, el primer llibre de la novaiorquesa R. J. Palacio, protagonitzada per un nen de 10 anys, l'August, que ha nascut amb una malformació a la cara. Ja des de ben petit ha patit tot un seguit d'operacions que l'han allunyat de l'escola i del món. L'August ha viscut en un món fet a mida, allunyat de la resta de la humanitat, però arriba el dia que ha d'anar a l'escola i el llibre explica aquest canvi vital i la relació amb els nous companys. El seu èxit ha estat progressiu. "Vam fer una tirada petita de 4.000 exemplars que es venia molt poc, però just el dia abans de Sant Jordi, Jordi Basté va explicar que havia anat a Nova York i que el Pep Guardiola li havia explicat que s'havia llegit el llibre perquè la seva filla, que l'havia llegit a l'escola, l'hi havia recomanat. A tothom l'havia emocionat", explica Isabel Martí, editora de La Campana.

Wonder està pensat per a lectors a partir d'11 anys, però s'està consolidant com un *crossover*, ja que "entusiasma tant els joves com els grans". "Agrada molt als docents", subratlla orgullosa Martí. Per saber-ne més podeu visitar www.wonderlacampana.wordpress.com, on estarà disponible una guia visual i una de didàctica per a mestres i tutors, que està enllestint Irene de Puig, professora de filosofia i directora del Grup IREF.

'Wonder' s'ha convertit en un autèntic fenomen que llegeixen tant pares com fills

L'antiheroï

Mirada nova al món

'El curios incident del gos a mitjanit'. Mark Haddon (La Magrana)

Un dels herois atípics d'avui en dia és el protagonista d'*El curios incident del gos a mitjanit* (La Magrana), escrit pel britànic Mark Haddon. El llibre es va publicar el 2003 i es va traduir al català el 2004, i des de llavors ha tingut disset edicions i "s'ha convertit en un *longseller*, un llibre que se segueix venent regularment al cap dels anys", detalla l'editor de RBA La Magrana Jordi Rourera. La novel·la explica com el protagonista, un noi autista anomenat Christopher Boone, de 15 anys, troba el gos de la veïna mort i decideix investigar-ne les causes. Haurà de superar la seva animadversió a parlar amb els adults i desconeguts per aconseguir els seus objectius, i a poc a poc veurà com el món dels adults dista molt del que hauria de ser ideal. El protagonista té un gran interès per les matemàtiques i el llibre conté moltes reflexions sobre aquest tema. Els capítols, per exemple, estan ordenats en números primers. Aquest interès també permet que el jove Boone sigui molt més científic i segueixi les cerques de Sherlock Holmes, que mantenia una obsessió per l'anàlisi objectiva dels fets.

El protagonista és incapaç de reconèixer les expressions facials i d'entendre metàfores i acudits. Segons Rourera el que l'ha fet especial és que és un "d'aquests personatges que ajuden a veure el món amb ulls nous". "La seva dificultat per relacionar-se amb el món o entendre'l dona vida i relleu al que per als lectors ja és massa conegut. Com la visió infantil d'un camp de concentració a *El noi del pijama de ratlles*".

"És un gran exemple de *crossover*. Aquí es va publicar en una col·lecció d'adults, però hi ha accedit tothom, adults i adolescents", detalla l'editor.

Separats amb nens, uniu-vos!

David Cirici

El WhatsApp i els separats

El WhatsApp és el gran mitjà de comunicació dels adolescents i dels enamorats, que no paren de teclejar paraules d'amor o d'odi a una velocitat de prodigi. Però també és útil per als separats amb criatures, que no parem d'avisar-nos que dins del torn de l'altre toca un dentista dilluns a les 17.30, una festa d'aniversari i un assaig general de l'obra de final de curs: representaran *Grease*, i el nen ha de portar americana i se li ha de fer un tupè engominat. Els missatges gratuïts ens permeten, a més, enviar-nos fotos i vídeos i compartir els moments estel·lars de la vida dels nens que ens estem perdent perquè no hi som, com ara el nen sortint de la perruqueria o la nena xuclant un espagueti. Gràcies a aquestes miquetes de presència virtual que ens proporciona el WhatsApp, podem estar més connectats amb el que passa a l'altra casa que molts pares o mares sense separar, que arriben a casa a quarts de deu i ja es troben els nens sopats i a punt d'anar a dormir. Perquè amb l'excusa que viuen junts, segur que no s'envien tantes fotos i *whatsapps* com els separats amb la custòdia compartida.

Nova manera de comunicar-se

Les virtuts del WhatsApp no s'acaben aquí. L'aplicació també és útil per als separats mal avinguts. Gràcies als missatges de mòbil, poden comunicar-se sense plors a les converses, sense interrupcions, rèpliques ni insults. Però si el WhatsApp pot ser bo per als qui busquen arribar a alguna mena d'acord, no ho és gens per als ressentits, ofesos i barallats. Els adolescents, més propensos a oscil·lar entre els sentiments d'amor i d'odi, ho saben ben bé prou, i tiren de WhatsApp per barallar-se i provocar-se sense haver de donar la cara. Els adults que hi cauen en surten encara més malparats. Els missatges de mòbil són la millor eina per seguir aprofundint en les diferències. Perquè gràcies a les frases curtes, als errors d'ortografia i de puntuació i a l'ambigüitat d'algunes emoticones, un *whatsapp* pot ser interpretat de les maneres més diverses i paranoiques, segons l'estat d'ànim dels lectors, talment la sentència d'un oracle.

Quan els missatges eren de pagament, ni els adolescents es devien barallar tant teclejant frases mal escrites amb els polzes, ni els separats amb criatures s'enviaven fotos quan al nen li queia una dent. Què fariem, sense el WhatsApp, els separats amb criatures?

David Cirici és escriptor

